

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

In Salvianum lucubrationes aliquot doctorum virorum

Weitz, Johann

Noribergae, 1623

Ad librum IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-131303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131303)

nustent scelera paucorum : cum tamen è di-
verso bonorum raritas flagitia multorum ne-
queat excusare virtutibus communicatis.

Pag. 92. Filii membra parentum.) *P. Faber. Filii.*
3. Semest. 8. pag. 113.

Pag. 93. Vita à professione discordans. *Infra*
lib. 5. pag. 174. Non conveniunt vestris studiis
facta vestra : non debetis esse amici criminum
qui dicitis vos sectatores esse virtutù. *D. Bern.*
homil. de duob. discip. euntib. in Em. 4. us. Sic mul-
tos videtis hodie studentes in scripturis, do-
centes in cathedris, prædicantes in Ecclesijs,
sed opera eorum non concordant cum ver-
bis. Confitentur verbis, se nosse Deum, sed
negant factis.

*Vita discor-
dans à pro-
fessione.*

AD LIBRUM IV.

Pag. 94. Ornamentum in luto.) *Idem repe-*
titur inf. l. 2. ad Eccles. Cathol. pag. 379. Boëth. l. 2.
prosa 6. Collata improbis dignitas, non modò
non efficit dignos, sed prodit potius & osten-
tat indignos.

*Dignitas in
indigna.*

Ibidem. : Circulus aureus.) *Zehner. cent. 1.*
ad. 25.

Ibid. Israël.) Mox exponitur, videns Deum, Israël.
Supra l. 2. p. 45. Israël videns Deum interpreta-
tur. *D. Hieron. supr. c. 44. Esaiæ;* Propriè, inquit,
juxta Hebræos & literarù fidè, Israël rectus Dei
dicitur. *Vir. a. videns Deù nò in elementis, sed*

in sono vocis est. Et in Amos cap. 4. scribit;
Jacob vocabulum esse nascentis corporis;
Israël nomen benedictionis. Videatur idem
Tom. 4. p. 100. de traditionibus Hebraic. D. Bern-
hard. in festo omnium Sanctorum serm. 5. Inter-
pretatur Ægyptus tenebræ, Israël verò videns
Deum: atque ideo ubicunque Israël erat, lux
erat.

Testes fidei
Christiane,

P. 97. Agnus bonos Christianæ fidei quasi
testes esse.) D. Bernhard. de resurrect. Domini
serm. 2. Porro fidei vitam opera attestantur,
sicut scriptum est: Opera, quæ dedit mihi pa-
ter, ipsa testimonium perhibent de me. Nec
discrepare videtur ab hac sententia, qui fidem
sine operibus mortuam asserit in seipsa. Sicut
enim corporis hujus vitam ex motu suo dig-
noscerimus: ita & fidei vitam ex operibus bo-
nis. Itaque vita quidem corporis est anima,
per quam movetur & sentit: vita verò fidei
caritas est, quia per illam operatur; sicut a-
pud Apostolum legis: Fides quæ per dilectio-
nem operatur. Unde & refrigerante caritate
fides moritur, sicut corpus animâ recedente.
Tu ergò si videris hominem in bonis operib.
strenuum, & fervore conversationis hilarem;
vivere in eo fidem non dubites, indubitata te-
nens vitæ illius argumenta. Vide eund. in lib.
de modo bene vivendi serm. 1.

Misericor-
dia Dei.

Pag. 99. Ille plus misericordiæ tribuens
quàm severitati.) D. Bernhard. serm. 1. in Epi-
phā-

phania Domini pag. 75. & serm. 2. de adventu Domini p. 5.

Ibid. Nequitia servilis.) *Mox* : Ex servis Nequitia. fures ac fugitivi sunt: ex servis gula ac jugiter ventri servientes, &c. *Confer Commentar. Terrent. pag. 82. Juret. & Symmach. pag. 191. Petr. Broseum in Not. ad Cassiod. p. 385.*

Aliis severissimum sumus; nobis indulgentissimi.) *In aliorum navis perspicendis oculatissimi & plusquam lyncei; in propriis talpa. Seneca de vita beata. Papulas observatis alienas, obsiti plurimis ulceribus. Vid. & Zehner. Cent. 3. adag. 11. & Isidor. Pelus. epist.*

Ibid. Ex servis enim gula.) *Eurip. in Alc. Servi gulosi, xand. κικλόν δ'έλον σφόδρα κακή άπαντα, τέκνον δ'έδεν σκοπον.*

Pag. 101. Ad furandum egestate coguntur) *Egestas male suada.*
Horat. 3. Carm. 24.

Magnum pauperies opprobrium, jubet

Quidvis & facere & pati,

Virtutisque viam deserit ardua.

Ibid. Canonem.) *Lips. 2. Elector. c. 15. Causa- Canon servorum.*
bon. ad Theophrasti charact. p. 246.

Ibid. Sed etiam sup^{ra}icia compellunt.) *Ex- Fuga servorum unde.*
emplum Androdi habes apud Agell. lib. 5. cap. 14.
qui inquis & quotidianis verberibus ad fugam se coactum fuisse asseverat.

Pag. 103. Si enim extra suam conscientiam sunt, quæcunque dico.) D. Hieron. Tom. 1. e. pist. 3. ad Nepotianum: Nec inveci sumus in eos.

xxx 5

qui

qui peccant; sed, ne peccent, monuimus. Neg, in illos tantū, sed & in nos ipsos se veri iudices fuimus. Volentesq; festucā de oculo alterius tollere, nostram primum trabem eiecimus. Nullum in se, nullius nomen meā scripturā designatum est. Neminem specialiter me sermo pulsavit. Generalis de vitiiis disputatio est. Qui mihi irasci voluerit, ipse de se, quod talis sit, confitebitur. Et ib. ep. 5. ad Rusticum Monachū, in forma vivendi: scio me offensurum esse quamplurimos, qui generalē de vitiiis disputationē in suam referunt contumeliam. Et dum mihi irascuntur, suā indicant conscientiam; multoq; peius de se, quam de me iudicant. Ego enim nemine nominabo, nec veteris comœdiæ licentia certas personas eligam atq; perstringam. Prudentis viri est, se prudentium scemiarū dissimulare, imo emendare, quod in se intelligat; & indignari sibi magis, quam mihi, nec in monitorem maledicta congerere: qui est iisdem teneatur criminibus, certe in eo melior est, quod sua ei mala displicent. Severus Sulpitius de vita Martini p. 291. Nec v. quemquam nominare necesse est, licet nosmet ipsos pleriq; circumlatrem, sufficit, ut si quis ex his hæc legerit & agnovit, erubescat. Nam sciri scitur, de seipso dictum fatebitur; cum fortasse nos de alio senserim.

Conscientia

Pag. 203. Non à mea sibi hoc lingua dici æstimet, sed à conscientia sua. Nam conscientia peccatoris semper est in poena. Nunquā reus homo securus est: mens enim malè sibi conscientia propriis agitur stimulis, ut inquit Bernh. lib.

lib. de modo bene vivendi ser. 29. Solerter Tacit.
lib. 4. Annal. Reperies qui ob similitudinera-
morū aliena malefacta sibi objectari putent.
Hinc est, quod occurrit alieni in Agellio:
His ille auditis insolentissimus adolescens ob-
ticuit, tanquam si ea omnia, non ab Epicteto
in quosdam alios, sed ab Herode in eum dicta
essent. Nimirum de talib. loquitur Justin. Martyr
ep. ad Zenam & Serenum. τί γ' μοι λέγεις ὅτι ἔδωκε τὸ
δυστυχῆ εὐδαιμονίας ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς οὐμίας εἰς ταυτὴς ἐλλογῶν
καὶ ἵνα ἀλλοτρίως φησὶ γένηται ὅτι ἐπινοῶν, διορθῶν παρὰ αὐ-
τὸς τείνει τὸ λεγόμενον, αὐτὸν λέγειν τε καὶ τὸ εἶδος οὐκ ἴσως
δράμει καὶ σκηνῶν. h. e. Quid enim attinet de his
dicere, qui, pro mala conscientia sua, pro oxii-
morum colloquia & sermones in seipso tra-
hant: & ubi aliud quispiā de quocūq; referat,
ad se id dictū pertinere existimant: actionesq;
scenicās & fabulas inde, ut cōsuetudo recepta
fert, cōfingūt. *Selecta ad hanc rē comportant alia
vir rari ingenii & admirabilis cuiusd. iudicii Gru.
amicus noster magnus, par. 2. disc. ad Tac. p. 94. & 95.*

P. 103. Quid aliud quorundam præfectura,
quàm præda?) Sic inf. lib. 7. p. 270. Atq; hoc uti-
nam illi tantum, qui in potestate sunt positi,
& quib. jus exercendorū latrociniorū honor
iple largitur. Et l. 5. p. 159. Nisi eorū proscriptio-
nib. & rapinis, qui exactionis publicę nomē in
questus proprii emolumēta verterant, & indi-
ctiōes tributarias prædas suas esse fecerunt: q
in similitudinē immanū bestiarū nō rexerunt
traditos sibi, sed devorarunt: nec spoliis tantū
homi.

Præda ac ra-
pina magi-
stratum.

hominum, ut plerique latrones solent, sed laceratione etiam, & ut dicam ita, sanguine passcebantur, &c. *Mamertin. pasceg. r. Jul. Imper.* Exhaustæ provincie partim non minus exitiabilibus, quam pudendis præsentium rapinis.

*Sacramenta
connubii.*

Ibid. Connubii Sacramenta.) *Inf. l. 7. p. 232.*
Venerabilis connubii Sacramenta.

Equi.

Ibid. Equi insaniens.) *Basilus M. hexam.*
homil. 10. pag. 49. ὁ Ἰνδουκωνὸς σὺν ἑστῆν ἐκπῶ ἐπιμα-
νοῦρῳ; ἵπποι, ὅ φησι, Ἰνδουκωνεὶς ἐξουστῶν, ἐκείσοι
ἐν τῷ γυνάμῳ. Ἐ πῶσταὶ αὐτῷ ἕξεμῆς. Ἐ *homil. 1.*
de jejuniis pag. 133. ἵππων ἵπποι Ἰνδουκωνεὶς οἱ αὐτῶν
ἀγ. τὸν ἐν τῆς τευφῆς οἰσπον ἐξουστῶν τῆ ψυχῆ.

*Matrimo-
nium.*

Pag. 107. Matrimonia honorata.) *Maris*
& *fœmina legitima conjunctio*, ut *radum ponti-*
fici juris auctores, idè *matrimonium*, non *patri-*
monium, appellatur, quod in *liberis tollendis præ-*
cipuum est matrum officium, quibus ulti sunt ante
partum oneri, in *partum dolori post partum labo-*
ri. *cap. ult. de convers. infidel.* Ponitur autem
Matrimonium pro conjuge: sicut & *conju-*
gium *usurpari amat*: *cujus exempla concessit Siz-*
mannus ad Boeth. lib. 2. met. 8.

*Ancillarum
multitudo.*

Pag. 108. Turbas ancillarum.) *Terent. Heau-*
toni. 2. 3. sicut & *Cicero ancillarum gregem*,
dixit.

Labe.

Ibid.) *Labe polluitur.*) *Suprà lib. 2. pag. 88.*
Nomen ingenuum hac flagitorum labe pol-
lui. *Inf. lib. 5. pag. 197.* *Impuritate & labe pol-*
lui

vi. Sic vitis coinquinare dixit lib. 6. pag. 202.
pollui incestu. lib. 7. p. 267.

Ibid. Ut canum.) Canes namq; indifferenter
cum quavis coeunt. Meurs. ad Lycoph. Alexan.
pagina 123.

Ibid. Suum more.) Boeth. lib. 4. prosa. 2. Fœ- Sues.
dis immundisq; libidinibus immergitur;
Sordidæ suis voluptatib; detinetur, vide infra
pagina 350.

Ibid. Subjugare.) Notatralatio. Horatius 1. Subjugare.
Carm. 33.

Sic visum Veneri: cui placet impares
Formas atq; animos sub juga ahenea
Sævo mittere cum joco.

Jugum pro
re venerea.

Et 2. Carm. 5. Nondum subactâ ferre jugum
valet cervicæ.

Pag. 109. Respublica vel jam mortua.) Con-
fer P. Fabrum 1. Semest. 8. & Boeth. de consolat. Res. mor-
Philos. lib. 1. prosa 4. tua.

Pag. 120. Sæculum in malo positum.) Do-
ctorum ille Doctor Causabonus in Notis ad epist. Positum esse,
Greg. Nyss. ad Eustathiam p. 72. ἐν τῷ πονηρῷ αἰῶνι, vel cubare in
inquit, exposuimus, in malo: hoc est, ἐν τῇ κακίᾳ, malo,
loquendi genus ab agris translatum, cuiusmodi
metaphoran apud optimos latina lingua auctores
in dictione cubare observavimus. Diligentius ta-
men attendenti mihi ad verba Apostoli, videtur
ἐν τῷ πονηρῷ de illo accipiendum, qui proprie voca-
tur in scriptura ὁ πονηρὸς, ut sit sensus: Mundum ὁ πονηρὸς
eorum velut in potestate Satanæ positum, ab eo regi, nas.
id est, Satanae.

& ad

ad omne malū & ex ipsius libidine impelli Propterea & Paulus ^{ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιστολῆς} in epist. ad Ephesios hostem illū appellare non veretur. ^{ὡς τὸ ἀποστολὴ κείνη} Theologica locutio, frequens in sacris lueris: nisi quod hic κείνῳ pro eius positum. Hoc sensu vetus interpres: Mundus totus in maligno positus est, & c.

Pag. 112. Cumque ejus naturæ sit mens.) P. Faber 3. semest. c. 17. p. 257.

Obsidio.

Pag. 112. sicuti illi solent.) Eadem utitur similitudine Virg. 5. Aeneid. vers. 439.

Ille velut celsam oppugnat qui molibus urbē,
Aut montana sedet circū castella sub armis:
Nunc hos, nunc illos aditūs, omnēq; pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.

Ignis vires

Et nutrimentum ad Salomonem v. 76. Nos turpiter istis Nutrimenta damus flammis.

Pag. 117. Et qui domum ædificat.) P. Fab. 3. Semest. cap. 9. p. 120.

Formica,

Pag. 117. Formicæ in subterraneis latibulis.) Illa animalcula τῶν ἐν τοιαύτῳ χώρῳ ἐπιζῶντων, operatur & noctu, luna plena: in opere labor, sedulitas, concursatio: diligens, cū obvius quadam collocutio atq; percontatio. Cōdit frumēta hiemis memores: In usq; notat Aristoteles ^{ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιστολῆς} τῆς ἀποστολῆς ἡ τῆς ἀποστολῆς. Ideoq; dicta frugilega γυναικὶ ἀποστολῆς ἡ τῆς ἀποστολῆς. De eisdem multa Aristot. l. 9. hist. Anim. c. 38. Plin. lib. 11. cap. 30. Plinarch. ^{ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιστολῆς} τῆς ἀποστολῆς. Alian. hist. animal. 2. cap. 25. & 4. c. 43. Horat.

Scr

Serm. ep. 1. v. 33. Virgil. 4. Aeneid. v. 402. Pisides
hexaem v. 1186. Camerar. in Append. ad Philen.
cap. 2. D. Hieron. in vita Malachi. Ambr. he-
xaems. 6. cap. 4. Basil. M. Hexaem. homil. 9. p. 40.
Theocr. Idyll. 15. Artern. 1. Onirocr. c. 26. Ibidem q₂
Rigaltius in noris p. 11. Zehn. cent. 1. ad. 15. Phocyl.
in ἡθελῆσ^α v. 153. Phaedrus l. 3. fab. 81.

Ibid In subterraneis latibulis.) Phocylid. d. l.
nominat γαίης μυχῶτος οἴκ^αs.

Ibid. Apes.) Virgil. 4. Georg. Phocylid. v. 160. Apes.
Pisides hexaem. v. 1137. Phil. hist. animal. cap. 27.
Bas. M. hex. hom. 8. p. 36. Ambr. hex. s. c. 21. Saresb.
l. 6. c. 21. 22. & 23. Quim. declam. 13.

Pag. 118. Totus namque mundus.) P. Fab. 3.
Semeft. cap. 16. p. 225.

Ibidem: Ex hoc quoque affecta.) P. Faber
ibidem.

Pag. 120. Calicem salutaris) Bochius ad Psal-
mum 115.

P. 121. Quæ ferro propius admotæ.) Isidor.

Orig. 16. c. 4. Achilles Tattus lib. 1. de Clitoph. & Magneti^{is}
Leucipp. amor. p. 23. ἐξ ἄ γῆν ἢ μαγνησίᾳ λίθ^ο & σιδήρ^ο.
πᾶν μόνον ἰδῆ καὶ διγῆ παρῶς αὐτῶν εἰλευσέν ἀπαρῆ ἐρωδιῶν
πᾶνδον ἔχεσσι καὶ μή π^ι τ^ο ἐσιν ἐρώσις λίθ^ο, καὶ ἐρωδιῶν
σιδήρ^ος φιλημα. Hellad. Besantinous in Chrestomathis
ap. Photiu in Biblioth. p. 865. ὅπ^ο ἔτος μὲν Φησι εἶχε μα-
γνητι^α, ἀπὸ ἡρακλῆων καὶ λείαδ^ο τῶν λίθ^ον, ἡπ^ος εἰλεῖν π^αρ^ο σιδήρει.
ποδοῖ ἢ οἴκοι τῶν αὐτῶν καλοῦσ^α καὶ μαγνητι^α καὶ ἡρακλῆων
λέγουσιν ἀποδιδόντες καὶ ὡς αἰτίας τῆς διαφορ^ᾶς ὀνομασίᾶς.
λέγ^ον τ^ο καὶ ὡς ὁ Γαλιωτ^ος τῶν ἡλικασ^ον Φησὶν εἰλεῖν τὰ κηρῶ^ν οἶα.
Naz. car. 1. καὶ σῶμ^α ἐπερωγῶν ἑλκων, οἶα μαγνησι^α λίθ^ος
αἰθῶνα σιδήρον. Cl. Al. in Eccl. proph. p. 347. lin. 29. Cam.

in medit. hist. cent. 1. cap. 73. Scaliger Exercitat.
131. & 102. sect. 5. & 6. Ruens: l. 2. de gemmis c. 24.
No. 1. 32. p. 802. notat alios iucigeros ipsos Gnois or Hys.
D. Hieronym. Tom. 9. in Matth. cap. 9. pag. 13.
Certè fulgor ipse & majestas divinitatis occul-
tæ, quæ etiam in humana facie relucebat, ex
primo ad se videntes trahere poterat aspectu.
Si enim in magnete lapide & succinis hæc
esse vis dicitur, ut annulos & stipulam, & fe-
stucas sibi copulent: quanto magis Dominus
omnium creaturarum ad se trahere poterat,
quos volebat! Lucret. l. 6. v. 908.

Ibid. Regnorum cœlestium gemma) Chri-
stus Gemma cognominatur etiam à B. Silvio in
cognomenis Salvatoris: veluti illo versu:

Judex, porta, gigas, rex, gemma, propheta,
(sacerdos.

Peccata ac-
cumulare.

P. 122. Peccatis veteribus nova addimus.)
Supra hoc libro: Cum utique peccatis pec-
cata cumularit, infra libr. 5. pag. 152. Cum malis
semper mala addamus. Item ibid. p. 175. addis
insuper & adjungis malis prioribus nova cri-
mina. lib. 6. pag. 200. Mala enim incessabiliter
malis addimus, & peccatis peccata cumu-
lamus.

Pag. 122. Jactantes profanas in Deum vo-
ces.) Crebrius obvia locutio est, Jactare aut jace-
re voces: præsertim quando de blasphemis aut de-
honestamenti sermo. Prima enim semper verarum
tela maledicta sunt: inquit noster auctor sup. l. 3.

pag.

pag. 79. Ciceropro Sylla: Equidē vehementer letor,
cum esse me, in quem tu cum cuperes, nullam con-
tumeliam jacerere potueris &c. Adi D. Justum
Zinzerlingum nostrum in Promulsiade Criticor.
Juvenal. cap. 48. & plura mihi vide.

pag. 124. Maxima accusatrix hominum.) *Inscitatio vel
D. Ambrosi. lib. de Apolog. David. cap. 2. Alii ho-
mines, cum à sacerdotibus corripuntur, pec-
catum suum ingravant, dum negare cupiunt
aut defendere; ibiq; eorum lapsus est major,
ubi speratur correctio.* *defensatio
peccati.*

pag. 125. Criminosior enim culpa est.) *Culpa crimi-
larius in can. 2. null. fas. 25. q. 2. Reatu majori de-
linquit, qui potiori honore perfruitur. Goffrid. Vin-
docin. lib. 3. ep. 5. Certè in minimis Dominum
gravius exacerbamus peccatis, quàm popu-
lus facit in summis. Nam penè tanta distantia
est inter peccatum pastoris & peccatum po-
puli, quanta distantia fuit inter peccatum An-
geli & peccatum protoplasti. Unde veraciter
dictum est, quòd majori reatu ab eo delinquitur,
qui potiori honore perfruitur: & gravio-
ra facit vitia peccatorum, sublimitas dignita-
tum. Et vilissimus reputandus est, qui hono-
re est præstantior, nisi & sanctimonià & eru-
ditione præcellat, ex sententia Symmachi, in c.
vilissimus 1. qu. 1. secundū quam Scipio Emil.
deforme existimabat, quos dignitate præstaret, ab
his virtute superari, ut refert Valer. Max. .l. 3. c. 2.
Subscribit his Juvenal. in Satyr.* *nosior est
prælatorum
quàm pop.*

yyy

Omne

Omne animi vitium tantò conspectius in se
Crimē habet, quāto major, qui peccat, habetur.
D. Bernardus Tract. de Interior vdomo. cap. 50.
Unius cuiusq; casus tantò majoris est crimi-
nis, quantò, prius quàm caderet, majoris erat
virtutis. Et rursus idem Bernard. epist. 200. Quo
grandius nomen, eò grandius scandalum.
Strigenti. in Jonam fol. 70. a. rem ista exprimit &
æclarat comparatione: Ein grosse Glock/wann
sie hoch henger/auff einem hohen Thurn/so kan
man sie weit hören: Wann ein grosser Mann
eine Thorheit thut/da weiß jederman davon zu
sagen. Quò ad altiorem quisq; honorū gra-
dum extenditur, magis in exemplum spectan-
tibus patet. Quintil. de clat. Tiraq. tom. 1. de nobil.
c. 22. & c. 37. §. 111. Comp. Terent. p. 518. & seq. Dom.
Baudi: gnom. Famb. l. 2. 11. 46. vid. & Isidor. Pelf.
f. l. 4. ep. 15. & l. 1. ep. 121. & l. 2. ep. 208. ubi D. Ru-
tershus.

In compara-
tione. Pag. 128. Sine comparatione meliores.)
l. 6. p. 195. in comparatione omnium Deus vilis
est. Et alibi non rarò. Florus l. 4. c. 10. Nihil acci-
derat in comparationem cladis.

Pag. 137. Quàm meditatio doli.) Supra ad
l. 3. pag. 88.

Pag. 133. Siti Rabadâ.) Sitis, pro rei alicujus
flagranti desiderio & appetitu. Prudent. 2. 56. 57. Q.
v. 189. Aurum, quod ardentè sitis. Seneca Her-
cul. Oet. Nec tamen omnis plaga gemmiferi
sufficit Istri, nec tota sitim Lydia vincit. Cypr.
ali-

alicubi: Unde hæc fitis divitiarum miseris pe-
ctorib, affidet. *Inf. l. 3. ad Ecol. Cath. p. 446.* Nam
dum tua impatienter sitiunt, te oderunt. *Boët.
l. 2. met. 2.* fitis ardescit hãbendi. Eodem signifi-
catur & Fames accipitur: unde & h. l. devorare.
Prudentius ibidem v. 45. Versat famem pecu-
niã. *Senec. Herc. Oet.* cupit in gazis implere
farnam. *Plura vide infra ad lib. 1. contra avarit.
p. 342.* Auriatque argenti famera.

Ibid. Inhiaverat.) *Prudent. Psychom. de ava-* Inhiare.
ntia vers. 456. Pulcra ad ludibria vasto ore in-
hians. *Boët. l. 2. met. 2.* sed quãsitã vorans sæ-
va rapacitas Alcos pandit hiatus. *Plaut. Au-*
tul. inhiat aurum ut devoret.

Ibidem: Spe devoraverat.) *Metaphora* Spe devora-
sumpta à canibus voracibus. qui ostenso illis frusto re.
carnis, increpant malis, & mandentium speciem
præbent, gesticantes aviditate & gannientes. *Gilb.*
Cognat. adag. 706. cupiditas inhians. *Apulejus*
in Apologia: Cujus, ut isti ajunt, jam unversas
opes transvoraram. *Boëtius libro 1. prosã 4.*
Paulinum consularẽ virum, cujus opes Plati-
na canes jam spe atque ambitione devorassent, ab
ipsis hiancium faucibus traxi. *Cicero pro Flac-*
co: Amissum enim est præter spem, quod erat spe
devoratum. *M. Varro in Pappiapappo:* Prætor
nosfer eripuit mihi pecuniã, de ea quesiũ ad annum
veniã, ad novũ magistratũ, cum hic rapo umbrã

quoque spei devorasset. Prudent. *æd. 56 p. 2. v. 134.*
Ac spe devorat aurum.

Vibrare oculos, &c.

Ibid. Vibrans truces oculos.) Prudent. *Pfychom. v. 114.* Sanguinea intorquens suffuso lumina felle. *Apuleius de Mundo:* Ignes pernitate sui corruscentes dicto citius nostrę visioni convibrant. *Cic. 2. Catilin.* vibrare fidas & spargere venena dixit.

Truces oculi

Ibid. Truces oculos.) *Petron.* Obliquis trubicusq; oculis utrunq; spectabam.

Ibid: In os meum.) *id est, vultum. Conon.*
Terent.

Pag. 135. Nullus potest ejus rei prævaricator esse.) *Paulo antè:* non facit aliquid contra legem legis ignarus.

Infamare.

Pag. 139. Nomen religionis infamant.) *Paulo superius:* Dei nomen infamant: *Infra lib. 5.* Ut nos ipsos titulo hæreticę appellationis infamant. *Onomast.* Infamo. *inud. 2.*

Piaculum.

Pag. 140. Piaculi singularis malum.) *Mox:* Quod nullum penitus majoris piaculi crimen est.

Ibid. Per unam tantum confessionem.)
Ambrosius lib. de apol. David. 3. & 4.

Pœnitentię signa.

Ibid. Deposito scilicet Diademate.) *Gemina de Nimvitarum rege Prudentius enarrat. Caithem. 7. v. 156.*

Ibid. Sacco squalidus.) *Bochius ad Psal. 29.*
Afflictionis, inquit, & pœnitentię apud Hebraos

bræos signum erat, aspergere se cinere, & induere sacco.

Ibid. Fletu madidus.) *Ovid. 3. Trist. 5.* Os madens fletu, dixit.

Ibid. Cinere sordidatus.) *V. N. ad Prud. 7. Cathem. P. Fab. 2. sem. c. 10.*

Pag. 142. Quam titulus bonitatis excusat.) *Simile quid supra habet hoc libro, pag. 124.* Maxima accusatrix hominum noxiorum est usurpatrix innocentiae arrogantia. Inter multos siquidem eorundem criminum reos nullus est criminosior, quam qui se non putat criminosum.

Arrogantia innocentia.

Ibid. Utinam aut calidus esset.) *Infralib. 4. ad Eccles. Cath. p. 468. Zehn. cent. 4. ad. 99.*

Pag. 143. Canis reversus ad suum vomitum.) *Zehner. cent. 1. adag. 70. D. Hieron. Tom. 9. in cap. 7. Matth. super verba: Nolite sanctum dare canibus. Quidam, inquit, canes eos intelligi volunt, qui post fidem Christi revertuntur ad vomitum peccatorum suorum.*

Canes.

Ibid. Sus lota in volutabro.) *Zehner. ibid. c. 100. vide ibidem D. Hieron. & Bernh. ser. 6. in vigil. Natal. Domini.*

Pag. 145. Nemo ignota contemnit.) *Mox. Nemo potest despiciere quod nescit.*

Ignota.

Ibid. Legem nescire.) *Quia peccans absq; mandato non tenetur lege peccati. D. Hieron. tom. 4. ad Algasiam. q. 8.*

Ignorantia legis.